



# Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта [hqar-unmik@un.org](mailto:hqar-unmik@un.org), телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

## ОДЛУКА

**Датум усвајања: 12. август 2011.**

**Предмет бр. 123/09**

**Славица РИСТАНОВИЋ**

**против**

**УНМИК-а**

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 12. августа 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег  
г. Пола ЛЕМЕНСА  
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ  
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

### **I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ**

1. Жалба је уложена 30. априла 2009. године и уписана је истог дана.
2. Дана 11. децембра 2009. године, Комисија је од жалиоца добила додатне документе.
3. Дана 21. децембра 2009. године, Комисија је затражила додатне информације које се односе на жалбу. Жалилац је одговорила 12. марта 2010.
4. Дана 29. априла 2011. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 3. јуна 2011. УНМИК је доставио свој одговор.

## II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је супруга г. Момчила Ристановића. Према њеним наводима, г. Ристановић је 17. јуна 1999. године киднапован из њиховог породичног стана у Призрену.
6. Жалилац тврди да је нестанак свог супруга одмах пријавила УНМИК-овој Полицији. Она се обраћала и КФОР-у, Међународном комитету Црвеног крста, Међународном кривичном суду за бившу Југославију, Фонду за хуманитарно право и неколицини надлежних органа Републике Србије, али није добила никакав одговор.
7. Посмртни остаци г. Ристановића, које је 8. октобра 2000. године пронашла Јединица за нестала лица УНМИК-ове Полиције, идентификовани су путем ДНК анализе 1. октобра 2002. Међутим, остаје нејасно да ли су враћени породици.
8. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. сви списи кривичних предмета које су имали Одељење правде и Полиција УНМИК-а, предати су ЕУЛЕКС-у.

## III. ЖАЛБА

9. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи нестанак и убиство њеног супруга, г. Момчила Ристановића. Она се такође жали на душевну бол и патњу наводно проузроковане њој и њеној породици овом ситуацијом.
10. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује, тим редоследом, на повреду права свог супруга на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. из ЕКЉП.

## IV. ПРАВО

11. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

### Наводно кршење члана 2 ЕКЉП

12. Жалилац се жали, у суштини, на недостатак адекватне кривичне истраге у вези са нестанком и смрћу њеног супруга.
13. У својим коментарима, СПГС нема примедби на прихватљивост овог дела жалбе.
14. Комисија је мишљења да жалба везана за члан 2 ЕКЉП покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да овај део жалбе није очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

15. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалбе био проглашен неприхватљивим.

### **Наводно кршење члана 3 ЕКЉП**

16. Жалилац наводи душевну бол и патњу које су њој и њеној породици проузроковане околностима везаним за нестанак и смрт њеног супруга.

17. СПГС тврди да је овај део жалбе очигледно неоснован јер не постоје изричито наводи да је доживљену душевну бол и патњу жалиоца проузроковао одговор УНМИК-а на нестанак г. Ристановића.

18. Комисија напомиње да се у судској пракси Европског суда за људска права члан породице нестале особе у одређеним условима може сматрати жртвом поступања надлежних органа које је супротно члану 3 ЕКЉП којим се забрањује нечовечно поступање. У случајевима када је нестала особа касније пронађена мртва, применљивост члана 3 је у принципу ограничена на одређени период током кога је члан породице подносио неизвесност, патњу и тугу које су карактеристичне за феномен нестанка (видети нпр. Европски суд за људска права (ЕСЉП), *Лулујев и остали против Русије*, бр. 69480/01, пресуда од 9. новембра 2006, §§ 114-115, *ЕКЉП*, 2006-ХИИ; видети и ЕСЉП, *Гонгадзе против Украјине*, бр. 34056/02, пресуда од 8. новембра 2005, § 185, *ЕКЉП*, 2005-ХИ).

19. У овом предмету, релевантан период је трајао до 11. октобра 2002. када је жалилац примила потврду о идентификацији посмртних остатака г. Ристановића.

20. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или која су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.

21. Комисија не изражава ни најмању сумњу у то да су нестанак и смрт супруга нанели дубоку патњу жалиоцу. Међутим, Комисија мора да закључи да овај део жалбе лежи ван оквира њене правне надлежности *ratione temporis*.

### **ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,**

Комисија, једногласно,

**- ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ У ДЕЛУ КОЈИ СЕ ТИЧЕ ПРАВА НА ЖИВОТ;**

**- ПРОГЛАШАВА ОСТАТАК ЖАЛБЕ НЕПРИХВАТЉИВИМ.**

Андреј АНТОНОВ  
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ  
Председавајући